

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

var inde på, at udviklingen inden for disse områder går relativt hurtigt, så hvis det ikke var en rammelovgivning, skulle man, følgende den relativt hastige udvikling, som vi alle sammen ønsker at styre, til folketinget og folketingsudvalget ustandselig med en lang række mindre detailændringer, som det næppe kan være meningen at gå til folketinget med, når man i øvrigt ser på det meget store kompleks af lovforslag, som hvert eneste år kommer til folketinget. Derfor må det nødvendigvis have den opbygning. Så kan man naturligvis give det den negativt værdiladede betegnelse, som man var inde på.

Man kan også sige, at det er en nødvendighed, at denne type lovgivning er af rammemæssig karakter, og at rammerne bliver udfyldt, f. eks. ved den positivliste, som nu bliver fremlagt i udvalget. De bekendtgørelser, som skal afledes af de rammer, der forhåbentlig bliver vedtaget her, skal ligeledes naturligvis gå til høring i de nødvendige organisationer, men må også blive til efter en grundig orientering af folketingsudvalget. Jeg synes personlig, at det er en moderne og en rimelig måde at lave love på, og hvis man ser på dette specifikke område, er det nok den eneste måde, lovene overhovedet kan laves på. Så kan man naturligvis godt more sig med at tælle op, hvor mange gange der står, at ministeren bemyndiges til det ene eller det andet eller det tredje. Men jeg savner et eneste alternativ fra nogen af dem, der kritiserede denne lovgivning, med angivelse af, hvorledes man ellers havde forestillet sig en sådan lov bygget op.

Derefter rejste hr. Lowzow, og senere tror jeg hr. Niels Jørgen Nielsen og hr. Johan Philipsen, spørgsmålet om ministeriets navn. Jeg kan da meget vel se en række af de synspunkter, som kan gøres gældende om navnet, og selv om mange vil synes, det er en lille ting, kan det måske få nogen virkning. Jeg synes, det er et spørgsmål, vi må drøfte i udvalget, og en eventuel opbakning fra udvalget i retning af at skifte navn er jeg sikker på vil blive mødt med lydhørhed hos statsministeren, som ikke alene har et vist ansvar for navne, men også for ressortopdelingen, som hr. Niels Jørgen Nielsen var inde på.

Derefter var hr. Lowzow inde på spørgsmålet om ikrafttræden. Jeg synes, det må være et ledende princip, at de væsentlige dele i loven træder i kraft sammen med miljøbeskyttelsesloven på grund af et betydeligt sammenfald i myndighedsstruktur og på grund af nedlæggelsen af sundhedskommissionerne. Af EF-mæssige grunde skulle vi gerne have positivlisten til at træde i kraft senest den 1. juli 1973. Så har jeg tilkendegivet nogle af de grænser, man skal arbejde inden for.

Men for at vende tilbage til det andet spørgsmål, som også blev trukket frem, udvalgsarbejdet og det, der ind imellem er blevet kaldt „pistolhøringerne“ i forhold til organisationer, så hænger disse to ting meget nøje sammen. At fristerne over for organisationerne ikke har været længere, kan man naturligvis beklage. Men på den anden side må man også erkende, at der har været en høringsprocedure i gang af et omfang, som måske ikke kendes så mange andre steder i forbindelse med et så stort lovforslag som det, der foreligger her. Men når der har været anvendt relativt korte frister — som nu ikke altid har været så korte, som det er angivet i dagspressen, fordi vi har haft løbende kontakt herom, væsentligt før de mere formelle høringer er udgået — har det været, fordi jeg har ønsket at give folketinget og folketingsudvalget længst mulig tid til at behandle dette meget omfattende lovforslag. Hver eneste uge ekstra, vi havde givet i disse frister, havde betydet en uges senere forelæggelse for folketingsudvalget. Man hører jo en generel kritik, som man i et vist omfang kan være enig i, af, at tingene hastes og jaskes igennem her, og der er vist ikke — man skal ikke sige, der ikke er nogen lov, der mindre tåler det, men det er i hvert fald en af de love, der meget dårligt tåler en sådan hastig behandling. Man har altså måttet bedømme, hvor lang tid der var nødvendig for, at høringerne kunne få et vist rimeligt indhold, sammenholdt med at folketinget og folketingsudvalget skulle have mest mulig tid til at gennemgå dette meget omfattende og komplicerede lovforslag.

Derefter rejste hr. Lowzow spørgsmålet om etiketternes udformning på dansk i forbindelse med import af varer. Nu importerer vi jo ikke alene varer fra sprogområder,